

DE PROFUNDIS

La una dintre primele întâlniri ale membrilor Colegiului nostru de redacție, redactorul șef de atunci, regretatul Ion Ungureanu propunea editarea unor numere tematice ale revistei, pornind de la o problematică unitară, în stare să articuleze între ele diversele studii și articole publicate. Această inițiativă valoroasă nu și-a putut găsi concretizarea pînă în momentul de față. Motivele sînt multiple, determinate de situația „specială” în care se găsește revista noastră, care, neputîndu-și plăti colaboratorii, este dependentă, în cea mai mare măsură, de generoasa ofertă a autorilor.

Sîntem capabili acum, datorită eforturilor făcute de domnul Ilie Bădescu, care s-a preocupat de îngrijirea prezentei ediții a revistei, să oferim cititorilor un asemenea număr tematic, dedicat — din păcate — memoriei celui care, propunînd această inițiativă, nu se mai află astăzi printre noi. Și, totuși, prezența lui Ion Ungureanu este încă proaspătă în inimile noastre, ale tuturor acelor care l-am iubit și pentru care dispariția lui prea grăbită pare încă o imposibilitate. A fost probabil cel mai bun dintre noi, cel mai strălucit reprezentant al promoțiilor de sociologi din anii '70, gînditorul care și-a împlinit destinul printr-o operă remarcabilă, acela care „a găsit arta de a multiplica timpul” (D. Gusti) prin viață și creație exemplare. Dedicat cu infinită patimă, profesiunii de sociolog pe care a iubit-o ca nimeni altul, a fost un nobil exemplu de dăruire, conștiință și vocație într-o epocă în care pete de întuneric degradau blazonul multor intelectuali. A găsit puținul răgaz să se aplece cu interes și meticulozitate asupra lecturilor cele mai diferite, să elaboreze lucrări de excepțională valoare teoretică și, nu în ultimul rînd, să se dedice cu deosebită înzestrare și competență muncii didactice. Pentru studenții săi a reprezentat marea sansă a unei întâlniri cu un model uman exemplar, al veritabilului „maître”, pentru colegi a semnificat izbînda creației fecunde, a vocației și măiestriei profesionale, pentru familie și pentru prieteni a fost un nucleu de coeziune, o rază de lumină și de speranță.

A avut nemărginita răbdare și bărbăție să meargă pînă la capătul urzelii destinului care, rupîndu-i brutal și pripit firul vieții, l-a obligat să-și caute odihna cea veșnică, înainte de a fi început cu adevărat să trăiască.

A plecat cu discreție, dar rămîne și va rămîne mereu alături de noi, împreună cu noi, în conștiința și sufletul nostru.

În urma lui rămîne o creație originală, edificată cu trudă, care se cuvine a fi atent cercetată și evaluată de noi și de cei care vor veni după noi.

Acest număr special al revistei, alcătuit pe baza unei selecții sumare din ansamblul lucrărilor sale mai puțin cunoscute, din proiectele și gîndurile sale cele mai intime încredințate jurnalului, însoțite de o serie de co-

mentarii ale celor care l-au cunoscut, apreciat și iubit, reprezintă un început, o deschidere către viața și opera exemplară a aceluia care a făcut din viață un scop generos, iar din moarte un sacrificiu nobil. Nimic de prisos, nimic inutil în tot ceea ce a scris, în tot ce a făcut.

Disparația lui Ion Ungureanu din rîndurile noastre nu este o abdicare, ci un scurt răgaz, o clipă de repaus, la sfîrșitul căreia îi va fi dat vieții și operei să triumfe asupra uitării care însoțește, atît de des, moartea semenilor noștri. Pentru noi, umbra lui Ion Ungureanu rămîne un fir de lumină...

SORIN M. RĂDULESCU